

Takk for at du kom og var sammen med oss i dag.

Familien

Toril Justad

* 28.3.1952 † 28.5.2021

Prest: Asle Rossavik
Sang: Andreas Hoff
Piano: Erling D. Strøm

www.wangbegravelse.no

Deltakerregistrering
Nett: iqr.no/1527

Sølfjellshøgda helsehus
mandag 7. juni 2021

Over the Rainbow (Harold Arlen/E.Y. Harburg)

No livnar det i lundar, no lauvast det i li,
den heile skapning stundar no fram til sumars tid.

Det er vel fagre stunder når våren kjem her nord
og atter som eit under nytt liv av daude gror.

Du vår med ljose dagar, med lengting, liv og song,
du spår at Gud oss lagar ein betre vår ein gong,

då me med vigsla tunge, med kjærleik heil og klår,
alt utan brest og sprunge skal lova Herren vår!

Herre Gud, ditt dyre navn og ære
over verden høyt i savn må være,
og alle sjele og alle træle
og hver geselle de skal fortelle
din ære.

Ja, før Gud sin ære skal forlise,
før skal hav og grummen hval ham prise,
samt og tanteien som løper leien,
stenbit og seien og torsk og skreien
og nise.

Gud er Gud, om alle land lå øde,
Gud er Gud, om alle mann var døde.
Om folk forsvimler, i Herrrens himler
utallig vrimler som slår på cimler
hin søde.

Høyen hall og dypen dal skal vike,
jord og himmel falle skal tillike.
Hvert bjerg og tinde skal slett forsvinne,
men Herrrens minne til tusind sinne
skal stige.

Vår Far i himmelen!

La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød, og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

Du som styre straum og vind
utom øy og odda,
styr du strauman i mitt sinn,
så eg rette kursen finn
gjonna natt og skodda.

Peik ut leia på mitt draft
når det bryt om grunnan.
Lån meg fliken av di kraft,
hold di hand om skaut og skaft
så eg berges unna.

Du som ser mi veike tru,
veit kor tidi eg tvile,
gje meg svaret på om du
e den hjelpar som kan snu
angst og ank til kvile.

Still så stormen om min stamn,
du som veit mitt beste.
Los meg mellom fallan fram
til eg i di trygge hamn
finn mitt ankerfeste.